

SIMONYI IMRE

Bezárkóztam és nagyon féltem

*Az utak mindig tovább gyalogoltak,
mint ameddig én eljutottam.
Aztán valahol megkergettek,
és én hazáig futottam.*

*Bezárkóztam, és nagyon féltem.
– S mintha akkor még éltem volna...
– De már csak úgy, eltemetetlen.
Csupán az ágyakra emlékszem.
Az asszonyokat elfeledtem.*

Analógia

*Tíz esztendővel ezelőtt...
– emlékszel? –
mintha csak ma lenne.
És húsz esztendővel ezelőtt is...
– emlékszel? –
mintha csak ma lenne.*

*S tán húsz esztendő múlva,
ha egy napon
meg kell majd halnod:
– mintha csak ma lett volna...
– Hát nem emlékszel?*

Sírás is, meg nevetés

*Minden nap és minden év:
kicsi meg nagy hóesés –
egy nap kis hó, egy év nagy hó
– sírás is meg nevetés.*

*Egy ásós, meg egy kapás
valakinek vermet ás –
s ha a fű kihajt belőle
lekaszálja egy kaszás.*

Virágvasárnap

*Virágvasárnap délelőtt:
sok virág sok virág.
Virágvasárnap dél körül:
nyílt virág nyílt virág.
Virágvasárnap délután:
hervadt már pár virág.
Virágvasárnap alkonyán:
volt virág nincs virág.
Virágvasárnap estelén:
este volt este volt.*

Isten malmai

*Isten malmai egyáltalán
nem őrölnek.
Istennek malmai egyáltalán
nincsenek is.
Lehet hogy ő is csak egyszerű molnárlé-
gény – aki e pillanatban
talán éppen munkanélküli...*

Én, megkettőzve

*Lelkem jobbik fele... – Hát volt ilyen?
Sorsom rosszabbik egésze... – Ezt tudom!
Felordít egy „nem”, felnyög egy „igen”.
Most hát: igen? nem? tudom? nem tudom?*

*Engem végig követtek az úton:
az Igen s a Nem. (S tán még a „nem-igen”
vadházaspár is...) – De miféle úton?!
S csak nem én vagyok az az idegen*

*aki felém gyaloglok az úton?!
TE közelednék felém – idegen?
Ráordítok: nem! Am ÉN hidegen*

*legyint: de igen! – Tudom? vagy nem tudom?
– egyremegy. S az is, hogy: mint idegen
érkeztem hozzámig. S az is, hogy: talán tévúton...*

